

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Quòd homo non sit nimis deiectus, quando in aliquos labitur defectus. 57

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

gnabit pro nobis. Sequamur viriliter, nemo metuat terrores; simus parati mori fortiter in bello, nec inferamus crimen gloriæ nostræ, ut fugiamus à cruce.

CAP. LVII.

Quòd homo non sit nimis deiectus, quando in aliquos labitur defectus.

Illi,† magis placent mihi patientia & humilitas in aduersis, quàm multa consolatio & deuotio in prosperis. Ut quid te contristat, paruum factum contra te dictum? Si amplius fuisset, commoueri non debuisses. Sed nunc permitte transire: non est primum, nec nouum, nec vltimum erit, si diu vixeris. Satis virilis es, quamdiu nil obuiat aduersi: Benè etiam cõsulis, & alios nosti roborare verbis: sed cùm ad ianuam tuam venit repentina tribulatio, deficis consilio & robore. Attende magnam fragilitatem tuã, quàm sapiùs experiris in modicis obiectis: tamen pro salute tua ista fiunt, cùm hæc & similia contingunt.

2 Pone, vt melius nosti ex corde: & si te tetigit, non tamen deiciat, nec diu impli-

Domini-
nus.

implicet. Ad minus sustine patienter,
 si non potes gaudenter. Etiam si minùs
 libèter audis, & indignationem sentis:
 reprime te, nec patiaris aliquid inordi-
 natum ex ore tuo exire, vnde paruuli
 scandalizentur. Citò cōquiescet com-
 motio excitata, & dolor internus reuer-
 tente dulcorabitur gratia. Adhuc viuo
 If. 49. ego (dicit Dominus) iuuare te paratus,
 & solito amplius consolari; si confusus
 fueris mihi, & deuotè inuocaueris.

3 Animæquior esto, & ad maiorem
 sustinentiam accingere. Non est totum
 frustratum, si te sæpiùs percipis tribu-
 latum, vel grauiter tentatum. Homo
 es, & non Deus: caro es, non angelus.
 Quomodo tu posses semper in eodem
 Genes. 3 statu virtutis permanere, quando hoc
 defuit angelo in cælo, & primo homini
 in paradiso? Ego sum, qui mœrentes
 erigo sospitate: & suam cognoscentes
 infirmitatem, ad meam prouehò diui-
 nitatem.

Seruus. 4 * Domine, benedictum sit verbum
 Ps. 118. tuum, dulce super mel & fauum, ori
 meo. Quid facerem in tantis tribula-
 tionibus & angustiis meis, nisi me
 confortares tuis sanctis sermonibus?

Dum

Dummodo tandem ad portum salutis
perueniam, quid curæ est, quæ &
quanta passus fuero? Da finem bonum:
da felicem ex hoc mundo transitum.
Memêto mei Deus meus, & dirige me
recto itinere, in regnum tuum. Amen.

CAP. LVIII.

*De altioribus rebus, & occultis iudiciis Dei,
non scrutandis.*

Fili,† caueas disputare de altis ma- Domi-
nus.
teriis, & de occultis Dei iudiciis:
cur iste sic relinquitur, & ille ad tan-
tam gratiam assumitur. Cur etiam iste
tantum affligitur, & ille tam eximiè
exaltatur. Ista omnem humanam fa-
cultatem excedunt: nec ad inuestigan-
dum iudicium diuinum, vlla ratio præ-
ualet, vel disputatio. Quando ergo hæc
tibi suggerit inimicus, vel etiam quidã
curiosi inquirunt homines, responde
illud Prophetæ: Iustus es Domine, & Ps. 11. 8.
rectum iudiciũ tuum. Et illud: Iudicia Psal. 138
Domini vera, iustificata in semetipsa.
Iudicia mea metuenda sunt, non dis-
cutienda, quia humano intellectui
sunt incomprehensibilia.

2 Noli